

σώος

σώος, -α, -ο, επίθ. [<αρχ. σῶος], σώος·

- έχει σώας τας φρένας του, βλ. λ. [φρένες](#)·

- *σώος και αβλαβής*, που δεν έπαθε το παραμικρό, που δεν έπαθε τίποτα: «μετά από τέτοιο τρακάρισμα, ήταν θαύμα που βγήκε σώος και αβλαβής».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας